

رابطه مصرف غذای غیرحلال با خودکنترلی، جایگاه مهار درونی، هوش اخلاقی و وجودانی بودن، در کارکنان ادارات اهواز

* سیدعلی مرعشی

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی رابطه مصرف غذای غیرحلال با خودکنترلی، جایگاه مهار درونی، هوش اخلاقی و وجودانی بودن، در کارکنان ادارات اهواز، در سال ۱۳۹۶ش، بود. جامعه آماری شامل ۹۵۰ نفر از کارکنان شرکت ملی حفاری ایران، شرکت فولاد خوزستان، شرکت آب و برق خوزستان و شرکت آب و برق منطقه‌ای بود که به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. جمع‌آوری داده‌ها با استفاده از پرسشنامه خودکنترلی تائجی و همکاران، مقیاس منبع کنترل لونسون، پرسشنامه هوش اخلاقی لینک و کیل، مقیاس فرم کوتاه نشو مک‌کری و کاستا و پرسشنامه محقق‌ساخته آزمون خوردن انجام شد. داده‌ها با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون خطی چندگانه تجزیه و تحلیل شدند. نتایج پژوهش نشان‌دهنده روابط میان غیرحلال‌خواری و خودکنترلی، غیرحلال‌خواری و سبک اسناد درونی، غیرحلال‌خواری و استقامت و پافشاری بر حق، غیرحلال‌خواری و مسئولیت‌پذیری برای تصمیم‌های شخصی، غیرحلال‌خواری و قبول مسئولیت برای خدمت به دیگران، غیرحلال‌خواری و اهمیت خودجوش به دیگران، غیرحلال‌خواری و توانایی در بخشش اشتباه‌های دیگران و غیرحلال‌خواری و وجودانی بودن در شرکت کنندگان بود. همچنین، نتایج تحلیل رگرسیون به روش همزمان نشان داد که از میان متغیرهای وابسته، وجودانی بودن، پافشاری بر حق و توانایی در بخشش اشتباه‌های دیگران و خودکنترلی از سوی متغیر غیرحلال‌خواری قابل پیش‌بینی هستند.

واژگان کلیدی: غیرحلال‌خواری، خودکنترلی، جایگاه مهار، هوش اخلاقی، وجودانی بودن.

* دکترای حرفه‌ای پژوهشکی، ام‌پی‌اچ، دکترای تخصصی روان‌شناسی، استادیار گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز ایران
sayedalimarashi1397@gmail.com
sayedalimarashi@scu.ac.ir

مقدمه

طبق قوانین اسلامی، یکی از دغدغه‌های مهم مسلمانان، مصرف مواد غذائی حلال^۱ است. در حال حاضر، تولید غذای حلال و بازار محصولات غذائی و آشامیدنی به سرعت در حال رشد است و پیش‌بینی می‌شود که تا سال ۲۰۱۸ رشد ۱/۶ درصد در آمریکا و ۴/۱۷ درصدی در فروشگاه‌های سراسر جهان را داشته باشد (رویترز،^۲ ۲۰۱۵، ص ۱-۲۲۰). قرآن کریم، انواع غذاها را که برای جسم و روح انسان مفید بوده، ذاته او را نیز ارضامی کند، حلال شمرده و از طرفی، انسان را از خوردن غذاهای مضر و پلید نهی کرده است. متنوعیت غذاهای غیربهداشتی و تنفرآمیز یکی از خدمات ادیان الهی به بشریت است (خطاک^۳ و همکارن، ۲۰۱۱، ص ۳۸۹-۳۵۸).

از آنجا که مصرف مواد غذائی حلال سلامتی را بهبود بخشیده و رفتار انسان را تقویت می‌کند (فدلیلاه، چمنی، جمال الدین، رحمان و الکھتانی،^۴ ۲۰۱۱، ص ۱۵۹-۱۶۳)، موضوع غذای حلال اهمیت دو چندانی پیدا می‌کند. بر پایه متون دینی که در ادامه به آنها اشاره خواهد شد، انتظار داریم مصرف کنندگان غذاهای حلال و غیرحلال، از نظر برخی ویژگی‌های شخصیتی، تفاوت‌های مهمی داشته باشند.

تأثیرات روانی-رفتاری غذای حلال از دیدگاه متون اسلامی

متون اسلامی میان غذاهای حلال و رفتارهای مطلوب و شایسته، ارتباط قائل شده‌اند. این موضوع را از بسیاری از آیات قرآن می‌توان استباط کرد. خداوند متعال در آیه ۱۶۸ سوره بقره فرموده است: «ای مردم، از آنچه در زمین است بهره ببرید که خدا آن را برای شما حلال و پاکیزه ساخته است و از گام‌های شیطان پیروی نکنید که او برای شما دشمنی آشکار است». همچنین خداوند در آیه ۵۱ سوره مؤمنون فرمود: «از غذاهای پاکیزه بخورید و اعمال شایسته انجام دهید». اصحاب کهف نیز که دغدغه سلامت دین و معنوی خود را داشتند، وقتی از خواب چندین ساله بیدار شدند، به دنبال غذائی بودند که پاک و سبب خاموش شدن نوراللهی در وجودشان نگردد؛ از این‌رو، به شخصی از میان خودشان که بنا بود برایشان غذا فراهم کند یادآوری کردند که: «ببیند چه غذائی پاکیزه‌تر و حلال‌تر است تا از آن برایتان بیاورد» (کهف، ۱۹).

ظاهراً حرام شدن شیر دایه‌ها و زنان شیرده بر حضرت موسی به دلیل تأثیرگذاری آن شیرها

1. halal food

2. Reuters

3. Khattak

4. Fadzlillah, Che Man, Jamaludin, Rahman, & Al-Kahtani

به عنوان غذا، بر روح و روان موسی ﷺ بود: «و از پیش، شیر دایگان را بر او حرام گردانیده بودیم؛ پس [خواهرش آمد و] گفت: آیا شما را بر خانواده‌ای راهنمایی کنم که برای شما از وی سرپرستی کنند و خیرخواه او باشند» (قصص، ۱۲). از این‌رو، گویا اهمیت و تأثیرات مهم غذا بر انسان در زمرة دلالی است که سبب شده خداوند در قرآن کریم دستور دهد: «انسان باید به غذای خوش بنگرد [تا بداند چه می‌خورد]» (عبس، ۲۴).

در روایات اسلامی نیز لقمه حرام دارای آثار روانی و رفتاری دانسته شده و در مقابل تأکیدها و آثاری برای لقمه حلال ذکر شده است که نمونه‌های مهمی از آنها ذکر می‌شود. از جمله می‌توان به سخن امام حسین ﷺ در روز عاشورا خطاب به لشکر عمر بن سعد اشاره کرد که علت کثرفتاری و ذهنیات نادرست آنان را غذای حرام دانستند و فرمودند: شکم‌هایتان از حرام پر شده به همین سبب بر دل‌هایتان (ذهن‌هایتان) مُهْر زده شده و درک شما دچار مشکل شده است. شمایید قاتلان فرزندان پیامبران و نابودکنندگان عترت او صیا (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ص ۸).

پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمودند: لقمه حرام، ایمان را از انسان سلب می‌کند (به نقل از عیناثی، ۱۳۸۴، ص ۳۳۸). همچنین، آن حضرت فرمود: کسی که چهل روز خورد و خوراکش از راه حلال باشد، خداوند دل او را نورانی می‌کند (به نقل از مجلسی، ۱۴۰۳ق، ص ۱۶). همان‌گونه که مشاهده می‌شود در روایات یادشده، برای لقمه حرام آثار روان‌شناختی ذکر شده است.

در مقابل در روایات، لقمه حلال نیز دارای آثار روانی و رفتاری برخلاف لقمه حرام دانسته شده است. امام علی ﷺ فرمود: صفا و نورانیت قلب، نتیجه لقمه حلال است (به نقل از طبرسی، ۱۳۸۴، ص ۸۰). پیامبر گرامی اسلام ﷺ نیز فرمود: خوشابه حال کسی که درآمدش حلال، باطنش پاک، ظاهرش باکرامت، و اذیت و آزارش به احدي از خلق الله نمی‌رسد (به نقل از قضاعی، ۱۳۶۱، ص ۴۷). امیرمؤمنان علی ﷺ فرمود: به هوش باش! روزی را از راه حلال به دست آور و با اهل و عیال به نکوبی رفتار کن و در هر حال در ذکر و به یاد خدا باش (به نقل از آمدی، ۱۴۲۹ق، ص ۴۴۵). همچنین آن حضرت فرمود: خوشابه حال کسی که نزد خود فروتن و متواضع، و درآمدش طیب و طاهر باشد (به نقل از مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۱۰۰، ص ۲). امام جعفرصادق ﷺ نیز فرمود: هیچ‌گاه از به دست آوردن روزی حلال رو گردن مباش. مال حلال یاور و معین تو در حفظ دین و ایمان توست (به نقل از حرّ عاملی، ۱۴۱۴ق، ج ۱۷، ص ۳۴). ایشان همچنین فرمود: کسی که خواهان اندوختن مال از راه حلال و مشروع نباشد که با آن آبروی خود را حفظ و بدھی خود را ادا کند و از راه آن صلة ارحمش را به جای آورد، هیچ خیر و امیدی در وجود او نیست (به نقل از کلینی، ۱۳۶۳ج، ص ۵، ۷۲). شاید بتوان از روایات یادشده، ملازمتی میان لقمه حلال و سلامت رفتاری را استنباط کرد.

در برخی روایات نیز حلال خواری و حرام خواری، تأثیرگذار در فرزندان دانسته شده‌اند: پیامبر گرامی ﷺ فرمودند: پاکیزه‌ترین خوراک انسان از راه درآمد و کسب (حلال) او است و بداند که نسل و اولاد او نیز نتیجه همین کار و کسب او خواهد بود (به نقل از قضاوی، ۱۳۶۱، ج ۵، ص ۱۲۴). امام صادق علیه السلام نیز فرمود: درآمد حرام و نامشروع، اثرش در نسل و اولاد ظاهر می‌شود (به نقل از حرج عاملی، ۱۴۱۴ق).

علمای اسلام نیز به وفور درباره تأثیرات نفسانی لقمه حلال و حرام سخن گفته‌اند. برای مثال، نراقی (۱۳۷۹، ص ۴۴۰) مال حرام را از بزرگ‌ترین عوامل هلاکت انسان و مهم‌ترین مواعظ رسیدن به سعادت دنیوی و آخری معرفی کرده و چنین بیان می‌کند: «بیشتر کسانی که به هلاکت رسیده‌اند، به سبب خوردن مال حرام بوده و بیشتر مردمی که از فیوضات و سعادات محروم مانده‌اند، به واسطه آن است. کسی که تأمل کند، می‌داند که خوردن حرام، اعظم حجابی است بندگان را از وصول به درجه ابرار و قوی‌تر مانعی است برای اتصال به عالم انوار...؛ آری، دلی که از لقمه حرام روییده شده باشد کجا و قابلیت انوار عالم قدس کجا؟ و نطفه را که از مال مردم به هم رسیده باشد با مرتبه رفیعه اُنس با پروردگار چه کار؟ چگونه پرتو لمعات عالم نور، به دلی تابد که بخار غذای حرام، آن را تاریک کرده؟ و کی پاکیزگی و صفا از برای نفس حاصل می‌شود که کثافات مال مشتبه آن را آلوده و چرک نموده باشد؟».

بیان مسئله

آنچه انسان‌ها را قادر می‌سازد به دلیل قوانین و هنجارهای اجتماعی تجویز شده از سوی جامعه در برابر رفتارهای خودخواهانه مقاومت نمایند، «خودکنترلی» یا «خویشنده‌داری»^۱ است (بائومیستر، وحس و تیس،^۲ ۲۰۰۷، ص ۳۵۱-۳۵۵). خودکنترلی، یعنی آنکه فرد با وجود تمایل و برانگیختگی برای عمل، کنترل رفتارها، احساسات و غایز خود را داشته باشد. یک فرد با خودکنترلی زیاد، زمانی را صرف فکر کردن به انتخاب‌ها و نتایج احتمالی می‌کند و سپس بهترین انتخاب را می‌کند (فریز و هافمن،^۳ ۲۰۱۰، ص ۷۹۵-۸۰۵). التفات و توجه به حرام و حلال و پرهیز از گناه، شیوه‌هایی هستند که فرد مسلمان را واجد خودکنترلی می‌سازند (ابطحی و خیراندیش، ۱۳۸۸، ص ۲۳-۲۸). آنچه در روان‌شناسی، «خودکنترلی» نامیده می‌شود در ادبیات اسلامی در مفهومی به نام «تقوا» مستتر است. هرچند تقوا افزون بر خودکنترلی، عنصر خداترسی

1. self.control

2. Baumeister, Vohs, & Tice

3. Friese & Hofmann

را نیز در دل خود دارد. با این حال، از دیدگاه دینی انتظار آن است که مصرف کنندگان غذای حلال بیش از دیگران موفق به رعایت تقوا بوده و از خودکنترلی بیشتری بهره‌مند باشند. پژوهش کنونی در پی بررسی علمی این موضوع است.

یکی از ویژگی‌های روان‌شناسختی نزدیک به خودکنترلی، «جایگاه مهار درونی»^۱ یا «سبک استناد درونی» است. کسی که جایگاه مهار درونی دارد، بر این باور است که بر روی حوادث و اتفاق‌های زندگی خود، کنترل دارد (کیسر، میچل، وینستین، و فرانک،^۲ ۲۰۱۵، ص ۴۵۴-۴۶۲). افراد دارای کانون کنترل بیرونی، عصبی، مملو از کینه، بی‌اعتماد و تحریک‌پذیر هستند، در حالی که افراد دارای کانون کنترل درونی، ویژگی‌های نسبتاً بر عکس دارند. افزون‌بر این، راهبردهای تصمیم‌گیری نیز در آنها متفاوت‌اند، به‌گونه‌ای که افراد دارنده جایگاه مهار درونی، تمایل دارند راهبردهای خوب را حفظ کنند و راهبردهایی را که به شکست می‌انجامند، کنار بگذارند (مظاہری و حسینی، ۱۳۹۲، ص ۱۲۵-۱۳۶). این پژوهش در پی پاسخ به این پرسش است که آیا مصرف غذاهای حلال به تقویت جایگاه مهار درونی کمک می‌کند یا خیر؟

همچنین به نظر می‌رسد میان مصرف کنندگان غذاهای حلال با مصرف کنندگان غذاهای غیرحلال، از نظر سازه «هوش اخلاقی»^۳ نیز تفاوت وجود داشته باشد. این نوع هوش، شاندنه‌نده اشتیاق و توانایی فرد برای لحاظ کردن معیارهایی برتر و فراتر از منافع خود و حتی موضوعاتی نظری اثربخشی در کانون واکنش‌های فردی است (بهشتی‌فر و نکوبی‌مقدم، ۱۳۸۹، ص ۶۷-۷۳). براساس آموزه‌های دینی، انتظار آن است که مصرف غذاهای حلال به تقویت هوش اخلاقی بینجامد که پژوهش حاضر در صدد بررسی علمی این موضوع است.

افزون‌بر این، به نظر می‌رسد ویژگی «وجدانی بودن»، از سویی بتواند رفتارهای مرتبط با مصرف غذاهای حلال را تحت تأثیر قرار دهد و هم از سوی دیگر از آن تأثیر پذیرد. افراد با وجودن، قابل اعتماد (مسئول، دقیق و قابل اتکا)، کارا (با برنامه، منظم، وقت‌شناس و منضبط) و کوشش (سختکوش، مصر، پرانرژی و توفیق طلب) هستند. آنها آماده‌اند در حل مشکلات، ابتکار به خرج دهنده و کارشان را روش‌مند و تمام و کمال به انجام برسانند (بهزادی، نعامی و بشلیله، ۱۳۹۴، ۶۳-۷۳). افزون‌بر این، افرادی که نمره پایینی در وجودنی بودن کسب می‌کنند، در به کارگیری اصول اخلاقی دقیق نبوده و تلاش چندانی برای رسیدن به اهداف خود انجام نمی‌دهند (پورصادق، ۱۳۹۱، ص ۷۷-۸۲). پژوهش کنونی به دنبال پاسخ به این سؤال است که آیا مصرف غذاهای حلال به وجودنی بودن افراد کمک می‌کند؟

1. locus of control

2. Kayser, Mitchell, Weinstein, & Frank

3. moral intelligence

بحran اخلاقی جهانی و تبعات فاجعه‌بار آن و این ایده که غذای حلال قاعده‌تاً باید در بهبود وضعیت اخلاقی مردم جهان مؤثر باشد، انجام پژوهش حاضر را دارای اهمیت ویژه‌ای می‌کند. بنابراین، هدف این پژوهش بررسی مصرف غذای غیرحلال با خودکنترلی، جایگاه مهار درونی، هوش اخلاقی و وجودانی بودن، در کارکنان ادارات اهواز در سال ۱۳۹۶ است.

روش

طرح پژوهش کنونی، توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری در این پژوهش شامل همه کارکنان شرکت ملی حفاری ایران، شرکت فولاد خوزستان، شرکت آب و برق خوزستان و همچنین شرکت آب و برق منطقه‌ای اهواز است. با توجه به حجم جامعه آماری، تعداد ۹۵۰ نفر، با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده از میان کارکنان این سازمان‌ها به عنوان نمونه انتخاب شدند. از میان پرسش‌نامه‌های توزیع شده، ۶۴۷ پرسش‌نامه به پژوهشگران برگشت داده شد (نرخ بازگشت ۶۸/۱ درصد) و نمونه این تحقیق را تشکیل داد.

ابزار اندازه‌گیری

در پژوهش حاضر، به منظور اندازه‌گیری متغیرهای پژوهش، از پرسش‌نامه‌های خودکنترلی، مقیاس سبک‌های استناد (مهار درونی و بیرونی)، پرسش‌نامه صلاحیت اخلاقی، مقیاس وجودانی بودن و آزمون الگوی خوردن استفاده شد.

پرسش‌نامه خودکنترلی: در پژوهش حاضر، برای سنجش خودکنترلی از پرسش‌نامه‌ای که از سوی تانجی، بائمیستر و بوون^۱ (۲۰۰۴) تهیه شده، استفاده شد. این پرسش‌نامه سیزده ماده دارد و پاسخ‌های آن براساس طیف لیکرت پنج درجه‌ای از یک (برای کاملاً در مورد من اشتباه است) تا پنج (برای کاملاً در مورد من صادق است) نمره‌گذاری می‌شوند. همچنین نمره‌گذاری سؤالات ۲، ۳، ۴، ۵، ۱۰، ۱۲ و ۱۳ به صورت معکوس است. تانجی و همکاران (۲۰۰۴) در پژوهش خود پایابی آن را در دو بار سنجش ۸۷/۰ و ضریب آلفای کرونباخ این پرسش‌نامه را برابر با ۰/۸۳ به دست آورده‌اند. در پژوهش سرافراز، قربانی و جواهری (۱۳۹۲) پایابی این پرسش‌نامه به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۰ به دست آمد.

مقیاس منبع کنترل: در پژوهش حاضر، برای سبک استناد درونی، از مقیاس منبع کنترل که لونسون^۲ (۱۹۸۱) آن را تهیه کرده است، استفاده شد. این مقیاس، ۲۴ ماده و سه خُردۀ مقیاس دارد

1. Tangney, Baumeister, & Boone

2. Levenson

که شامل سبک استناد درونی (هشت ماده)، سبک استناد بیرونی (هشت ماده) و شانس (هشت ماده) را اندازه‌گیری می‌کنند و پاسخ‌های آن، بر روی یک مقیاس لیکرت شش درجه‌ای، از ۳- (بسیار مخالفم) تا ۳+ (بسیار موافقم) نمره‌گذاری می‌شوند. لوئیسون (۱۹۸۱)، ضریب پایایی عامل درونی را با روش کودر ریچاردسون برابر با ۰/۶۴ و با روش دونیمه کردن ۰/۶۲ و در دوبار اجرا، با فاصله زمانی هفت هفته، برابر با ۰/۶۶ به دست آورد و برای بررسی اعتبار همگرا، با مقیاس استناد بیرونی راتر، همبستگی منفی ۰/۴۱ حاصل شد. در پژوهش فیاض، کاظمی، رئیسون و محمدی (۱۳۹۶) پایایی این مقیاس با روش ضریب آلفای کرونباخ، ۰/۸۱ به دست آمده است.

پرسشنامه هوش اخلاقی: در پژوهش حاضر، برای سنجش صلاحیت اخلاقی، از پرسشنامه هوش اخلاقی که از سوی لینک و کی بیل^۱ (۲۰۰۵) تهیه شده است، استفاده شد. این پرسشنامه چهل ماده دارد و ده مؤلفه، عمل کردن مبتنی بر اصول، راستگویی، استقامت و پافشاری برای حق، پایبندی به عهد، مسئولیت‌پذیری برای تصمیم‌های شخصی، اقرار به اشتباه‌ها و شکست‌ها، قبول مسئولیت برای خدمت به دیگران، اهمیت دادن خودجوش به دیگران، توانایی در بخشش اشتباه‌های خود و توانایی در بخشش اشتباه‌های دیگران را اندازه‌گیری می‌کند که در پژوهش حاضر، از ابتدا فقط از پنج مؤلفه استقامت و پافشاری برای حق، مسئولیت‌پذیری برای تصمیم‌های شخصی، قبول مسئولیت برای خدمت به دیگران، اهمیت دادن خودجوش به دیگران و توانایی بخشش اشتباه‌های دیگران استفاده شد که برای هر مؤلفه چهار ماده در نظر گرفته شده است. همچنین پاسخ‌های این پرسشنامه براساس لیکرت پنج درجه‌ای از یک (برای هرگز) تا پنج (برای در همه موقع) نمره‌گذاری می‌شوند. سیادت، مختاری‌پور و کاظمی (۱۳۸۸) پایایی مقیاس هوش اخلاقی را ۰/۹۴ گزارش کردند. در این پژوهش، تنها از پنج مؤلفه این مقیاس استفاده شده است. چند علت سبب شدند که محقق پنج مؤلفه دیگر را از پژوهش حذف کند: یک، اینکه سؤالات مربوط به این مؤلفه‌ها از نظر جمله‌بندی بسیار مستقیم بود و پژوهشگران احساس کردند که ممکن است آزمودنی‌ها به این سؤالات، پاسخ‌های سوگیرانه‌ای بدهنند؛ دو، اینکه از لحاظ محتوایی به نظر می‌رسد که اغلب افراد خود را راستگو و امانت‌دار و خوش‌قول و معترف به اشتباه‌های خود می‌دانند و این موضوع تمایز میان افراد را با خطر مواجه می‌کرد؛ سه، اینکه اشتراک مفهومی زیاد میان گویی‌های مؤلفه‌ها ایجاب می‌کرد که از تکرار مکرات اجتناب شود؛ چهار، اینکه لازم بود به علت تعدد پرسشنامه‌ها و زیاد بودن تعداد سؤالات، بخشی از گویی‌ها حذف شوند تا آزمودنی‌ها به سبب خستگی پاسخ‌های غیردقیق ندهند.

مقیاس وجودانی بودن: در پژوهش حاضر، برای سنجش وجودانی بودن، از پرسش نامه شخصیتی نئو فرم کوتاه که از سوی مک‌کری و کاستا^۱ (۱۹۸۵) تهیه شده، استفاده شد. این پرسش نامه که دارای شصت ماده است، پنج مؤلفه روان‌رنجورخویی، برون‌گرایی، توافق‌جویی، باز بودن به تجربه و وجودانی بودن را سنجیده است که برای هر یک از خردۀ مقیاس‌ها دوازده ماده در نظر گرفته شده است و پاسخ‌های آن براساس طیف لیکرت پنج درجه‌ای از یک (برای کاملاً مخالف) تا پنج (برای کاملاً موافق) نمره‌گذاری می‌شود. مک‌کری و کاستا (۲۰۰۴) در پژوهش خود، ضریب پایایی این پرسش نامه را برای روان‌رنجورخویی $.83$ ، برون‌گرایی $.75$ ، باز بودن به تجربه $.80$ ، توافق‌جویی $.79$ و وظیفه‌شناسی $.79$ به دست آوردند. فرهادی‌نژاد (۱۳۹۴) در پژوهش خود، ضریب پایایی این پرسش نامه را از طریق روش آلفای کرونباخ برای ویژگی روان‌رنجورخویی، برون‌گرایی، باز بودن به تجربه، توافق‌جویی و وظیفه‌شناسی، در دانشجویان پژوهشی به ترتیب $.749$ ، $.759$ ، $.767$ و $.739$ ، $.747$ و $.750$ ، $.869$ ، $.750$ و $.711$ ، $.724$ و $.807$ ، ضرایب کل آزمودنی‌ها به ترتیب $.790$ ، $.758$ ، $.846$ و $.735$ ، $.729$ و $.750$ گزارش کرده است.

مقیاس محقق‌ساخته الگوی خوردن: برای سنجش الگوی خوردن آزمودنی‌ها، از پرسش نامه محقق‌ساخته الگوی خوردن استفاده شد. این مقیاس حاوی یازده ماده است که دو مؤلفه غیرحال خواری (چهار سؤال) و شکم‌بارگی (هفت سؤال) را می‌سنجد. پاسخ به سؤالات براساس طیف لیکرت پنج درجه‌ای از یک (کاملاً مخالف) تا پنج (کاملاً موافق) نمره‌گذاری می‌شود. به منظور بررسی اعتبار آزمون الگوی خوردن، در ابتدا بر روی ماده‌ها (تحقیق‌ساخته) تحلیل عامل اکتشافی انجام گرفت. در مرحله اول، برای سنجش کفايت نمونه‌گیری آزمون کایسر-مایر-الکین (KMO) استفاده شد. در صورت معنادار بودن این آزمون، محقق، از کافی بودن حجم نمونه مطمئن می‌شود. همچنین این آزمون نشانگر آن است که همبستگی میان زوج متغیرها را نمی‌توان از طریق دیگر متغیرها، تبیین کرد. به سخن دیگر، آزمون KMO این سؤال را بررسی می‌کند که آیا میزان همبستگی میان متغیرها کوچک است یا خیر؟ سرنی و کایسر^۲ (۱۹۷۷) معتقدند هر اندازه مقدار KMO بیشتر از $.60$ باشد، اجرای تحلیل عاملی بدون مانع خواهد بود و هرچه این مقدار بیشتر باشد، مناسب و کفايت نمونه‌گیری بیشتر خواهد بود. بنابراین مقدار KMO در این پژوهش برابر با $.77$ بود که بیانگر کفايت نمونه‌برداری در حد کاملاً مطلوبی است.

1. McCrae & Costa

2. Cerny & Kaiser

در دومین گام از تحلیل عاملی، برای شناسایی عوامل آزمون آزمون الگوی خوردن، در نمونه مورد تحقیق، هجده ماده پرسشنامه نهائی به شیوه تحلیل عامل محورهای اصلی با استفاده از چرخش آزمایشی از نوع واریماکس و همچنین با به کارگیری آزمون نرمال سازی کایسر و با تعیین نقطه برش یا بار عاملی حداقل ۰/۴۵، تحلیل عاملی شد. همان‌گونه که بریسلین، لونر و ثورندايك^۱ (۱۹۷۳) اظهار می‌دارند، در انتخاب تعداد عامل‌های یک مقیاس، افزون‌بر در نظر گرفتن ملاک ارزش ویژه، تا حدودی بستگی به نظر پژوهشگر دارد و نمی‌توان هیچ نوع روش قطعی برای انتخاب تعداد عامل‌ها، تعیین کرد. از این‌رو، در این پژوهش پس از بررسی‌های بسیار بر ساختارهای عاملی، در نهایت دو عامل با توجه به دسته‌بندی مناسب ماده‌ها در عامل‌ها، انتخاب شدند. سرانجام در ساختار دو عاملی، با استفاده از آزمون نرمال سازی کایسر و با دو چرخش آزمایشی، بار عاملی هر ماده مشخص شد. تحلیل داده‌ها با روش چرخش متعامد، به قرار گرفتن هفت ماده روی عامل اول و چهار ماده روی عامل دوم منجر شد. با توجه به ماده‌های قرار گرفته بر روی دو عامل، عامل اول، شکم‌بارگی و عامل دوم، غیرحلال‌خواری نام‌گذاری شدند. گفتنی است که هفت ماده دیگر با توجه به نقطه برش کمتر از ۰/۴۵، جذب هیچ‌کدام از ساختارهای عاملی نشدند و سرانجام از مقیاس حذف شدند.

به منظور بررسی اعتبار آزمون الگوی خوردن، افزون‌بر روش تحلیل عامل اکتشافی، از روش اعتبار سازه‌ای استفاده شد. نخست، یک تحلیل عوامل تأییدی با استفاده از نرم‌افزار (AMOS) روی ماده‌های این پرسشنامه انجام شد. برای انجام این تحلیل، از برآوردهای داکتر درست نمایی استفاده شد و مدل دو عاملی آزمون شد. مقادیر (CFI=۰/۹۵)، (IFI=۰/۹۵) و (RMSEA=۰/۰۷) در مدل دو عاملی به دست آمدند که به ملاک‌های برازنده‌گی نزدیک هستند. مقدار مجذور خی نسبی در مدل دو عاملی (۳/۹۲)، اگرچه با ملاک سرانگشتی دو فاصله دارد، اما با توجه به اینکه شاخص‌های برازش دیگر نسبتاً مطلوب هستند، می‌توان اظهار داشت که مدل با داده‌ها برازش دارد. افزون‌بر این، در پژوهش حاضر جهت محاسبه میزان ضریب پایایی آزمون الگوی خوردن از روش آلفای کرونباخ استفاده شد که ضریب شکم‌بارگی ۰/۷۸ و ضریب غیرحلال‌خواری ۰/۸۴ به دست آمد.

یافته‌ها

در جدول شماره ۱، میانگین، انحراف معیار، حداقل و حداقل نمره متغیرهای پژوهش گزارش شده است.

1. Brislin, Lonner & Thorndike

جدول ۱: میانگین، انحراف معیار، حداقل و حداکثر متغیرهای پژوهش حاضر

متغیرها	میانگین	انحراف معیار	حداقل نمره	حداکثر نمره	کمی	کشیدگی
سبک اسناد درونی	۳۵/۹۷	۵/۳۷	۲۰	۵۰	-۰/۰۴	۰/۰۳
و جدایی بودن	۳۵/۴۵	۴/۱۸	۲۱	۴۵	-۰/۰۳	۰/۰۷
خودکنترلی	۲۴/۷۴	۵/۰۱	۱۰	۴۰/۶۷	-۰/۰۷	-۰/۲۴
صلاحیت اخلاقی	۷۵/۰۸	۸/۶۲	۳۳/۷۹	۱۰۰	-۰/۰۳	۲/۳۰
استقامت و پافشاری برای حق	۱۳/۷۶	۲/۵۹	۴	۲۰	-۰/۱۵	۰/۳۳
مسئولیت‌پذیری برای تصمیم‌های شخصی	۱۴/۷۹	۲/۲۰	۵	۲۰/۰۶	-۰/۰۳۵	۱/۲۴
قبول مسئولیت برای خدمت به دیگران	۱۵/۱۸	۲/۴۳	۵	۲۰	-۰/۰۴۲	۰/۹۵
اهمیت خودجوش به دیگران	۱۵/۵۱	۲/۴۰	۵	۲۰/۳۴	-۰/۰۷۸	۲/۰۳
توانایی بخشش اشتباههای دیگران	۱۵/۸۳	۲/۲۷	۴	۲۰	-۰/۰۷۹	۲/۵۱
شکمبارگی	۱۷/۸۰	۴/۷۴	۷	۳۵	-۰/۰۳۳	۰/۰۷
غیرحلال‌خواری	۹/۱۷	۲/۹۱	۵	۲۰	۱/۶۲	۴/۱۷

همان‌گونه که نتایج جدول شماره ۱ نشان می‌دهد، میانگین و انحراف معیار آزمودنی‌های کل نمونه (۶۴۷) به ترتیب در متغیرهای سبک اسناد درونی (۵/۳۷ و ۳۵/۹۷)، وجودایی بودن (۴/۱۸ و ۳۵/۴۵)، خودکنترلی (۵/۰۱ و ۲۴/۷۴)، صلاحیت اخلاقی (۸/۶۲ و ۷۵/۰۸)، استقامت و پافشاری برای حق (۲/۵۹ و ۱۳/۷۶)، مسئولیت‌پذیری برای تصمیم‌های شخصی (۲/۲۰ و ۱۴/۷۹)، قبول مسئولیت برای خدمت به دیگران (۲/۴۳ و ۱۵/۱۸)، اهمیت خودجوش به دیگران (۲/۴۰ و ۱۵/۵۱)، توکانایی بخشش اشتباههای دیگران (۲/۲۷ و ۱۵/۸۳)، شکمبارگی (۴/۷۴ و ۱۷/۸۰) و غیرحلال‌خواری (۲/۹۱ و ۹/۱۷) است. جدول شماره ۲ ماتریس ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش را نشان می‌دهد.

جدول ۲: ماتریس ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش در کارکنان سازمان‌ها و شرکت‌های شهرستان اهواز

ردیف	متغیر	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱	سبک اسناد درونی	-								
۲	وجودایی بودن	-۰/۰۴۲**								
۳	خودکنترلی	-۰/۰۵۴**	۰/۱۳**							
۴	صلاحیت اخلاقی	-۰/۰۲۴**	۰/۰۶۰**	۰/۰۴۱**						
۵	استقامت و پافشاری برای حق	-۰/۰۶۲**	۰/۰۱۳**	۰/۰۳۳**	۰/۰۲۳**					
۶	مسئولیت‌پذیری برای تصمیم‌های شخصی	-۰/۰۲۷**	۰/۰۶۸**	۰/۰۱۴**	۰/۰۳۸**	۰/۰۲۱**				
۷	قبول مسئولیت برای خدمت به دیگران	-۰/۰۳۷**	۰/۰۳۷**	-۰/۰۲۶۹	۰/۰۲۰**	۰/۰۴۹**	۰/۰۳۱**			
۸	اهمیت خودجوش به دیگران	-۰/۰۱۴۴*	۰/۰۴۸**	۰/۰۳۰**	-۰/۰۲۴۳	۰/۰۲۰**	۰/۰۵۰**	۰/۰۲۳**		
۹	توکانایی بخشش اشتباههای دیگران	-۰/۰۳۴۱**	۰/۰۱۹۸**	۰/۰۴۲**	-۰/۰۲۶**	-۰/۰۲۷۰	۰/۰۲۰**	۰/۰۴۶**	۰/۰۲۷**	
۱۰	شکمبارگی	-۰/۰۰۶	-۰/۰۲۲**	-۰/۰۲۸**	-۰/۰۰۷*	-۰/۰۰۷*	-۰/۰۰۱*	-۰/۰۰۹*	-۰/۰۰۲*	-۰/۰۰۹*

*p ≤ .05 ** p ≤ .01

همان‌گونه که نتایج جدول شماره ۲ نشان می‌دهد، روابط همبستگی میان غیرحلال‌خواری و سبک اسناد درونی ($r = -0.08, p < 0.05$)، غیرحلال‌خواری و وجودانی بودن ($r = -0.21, p < 0.01$)، غیرحلال‌خواری و خودکنترلی ($r = -0.18, p < 0.01$)، غیرحلال‌خواری و صلاحیت اخلاقی ($r = -0.08, p < 0.05$)، غیرحلال‌خواری و استقامت و پافشاری بر حق ($r = 0.07, r = 0.05, p < 0.05$)، غیرحلال‌خواری و مسئولیت‌پذیری برای تصمیم‌های شخصی ($r = -0.02, r = -0.05, p < 0.05$)، غیرحلال‌خواری و قبول مسئولیت برای خدمت به دیگران ($r = -0.09, r = -0.05, p < 0.05$)، غیرحلال‌خواری و اهمیت خودجوش به دیگران ($r = -0.05, p < 0.05$) و غیرحلال‌خواری و توانایی بخشش اشتباهات دیگران ($r = -0.05, p < 0.05$) محاسبه شدند. به جز دو فرضیه ارتباط میان غیرحلال‌خواری با استقامت و پافشاری برای حق و ارتباط میان غیرحلال‌خواری با مسئولیت‌پذیری برای تصمیم‌های شخصی، تمام فرضیه‌های دیگر از لحاظ آماری تأیید شده‌اند.

در این پژوهش، از آنجا که متغیر مستقل تنها یک متغیر (غیرحلال‌خواری) است و متغیرهای وابسته چندین متغیر هستند، علی‌الاصول نمی‌توان از رگرسیون خطی و معادله پیش‌بین آن سود جست. تنها کاری که می‌توان کرد این است که با درجه‌ای از اغماض به‌گونه غیرمستقیم میزان ارتباط چندگانه را محاسبه کرد، اما تفسیر نتایج را به صورت وارونه انجام داد. به سخن دیگر، متغیر مستقل به عنوان وابسته و متغیرهای وابسته به صورت مستقل وارد معادله می‌شوند و سپس میزان واریانس تبیین شده، محاسبه می‌شود. سرانجام می‌توان گفت که متغیر مستقل، قادر خواهد بود چقدر از واریانس متغیرهای وابسته را تبیین کند. در جدول شماره ۳ نتایج تحلیل رگرسیون به روش ورود همزمان ارائه می‌شوند.

جدول ۳: ضرایب همبستگی چندگانه متغیرهای وابسته با متغیر مستقل با روش ورود همزمان (enter) در کارکنان سازمان‌ها و شرکت‌های شهرستان اهواز

P	T	Beta	SE	B	p	F	ADJ R ²	R ²	R	متغیرهای پیش‌بین
-0.291	-0.055	-0.024	0.024	-0.013						سبک اسناد درونی
-0.001	-0.174	-0.082	0.04	-0.126						وجودانی بودن
0.000	0.182	0.062	0.081	0.118						پافشاری بر حق
0.057	0.1583	0.071	0.059	0.094	0.000	6/920	0.068	0.008	0.283	مسئولیت‌پذیری برای تصمیم‌های شخصی
0.403	-0.225	-0.012	0.059	-0.014						قبول مسئولیت برای خدمت به دیگران
0.39	-0.279	-0.015	0.065	-0.018						اهمیت خودجوش به دیگران
0.027	-0.1923	-0.096	0.064	-0.123						توانایی بخشش اشتباهات دیگران
0.042	-0.1729	-0.079	0.072	-0.046						خودکنترلی

* با توجه به آزمون یک‌سویه، معناداری رابطه متغیرهای مستقل با وابسته، به شرح مندرج در جدول شماره ۳ است.

همان‌گونه که در جدول شماره ۳ مشاهده می‌شود، ضریب همبستگی چندگانه برای ترکیب خطی متغیرهای وابسته با متغیر مستقل برای کارکنان $R=0.283$ ، میزان مجنوز همبستگی میان متغیرهای مستقل و وابسته $R^2=0.08$ و میزان مجنوز همبستگی تعديل شده $=0.068 = \text{ADJ.R}^2$ است که با $F=6.92$ در سطح $p<0.001$ معنادار است. چنان‌که ملاحظه می‌شود، مقدار ضریب همبستگی چندگانه ($R=0.283$) از مقدار رابطه ساده هر یک از متغیرهای پیش‌بین با متغیر ملاک بیشتر است.

به علاوه، تحلیل رگرسیون به روش ورود همزمان، با توجه به آزمون یکسویه معناداری رابطه متغیرهای مستقل با وابسته نشان می‌دهند که از میان متغیرهای پیش‌بین، وجودانی بودن، پافشاری بر حق و توانایی بخشن اشتباهات دیگران و خودکنترلی، به صورت معنادار متغیرهای پیش‌بین متغیر غیرحلال خواری هستند. گفتنی است که ضریب رگرسیونی استقامت و پافشاری بر حق، برخلاف انتظار، مثبت است؛ هر چند همبستگی ساده میان این دو متغیر هم مثبت بود، اما ضریب رگرسیونی در معادله، افزایش چشمگیری پیدا کرده است. این تغییر می‌تواند ناشی از تعامل متغیرهای دیگر در معادله باشد. تحلیل‌های اکتشافی دیگر نشان می‌دهند که این اثر تعاملی مربوط به متغیر وجودانی بودن است. به سخن دیگر، در صورتی که پافشاری بر حق، آمیخته با صفت انسانی وجودانی بودن، نباشد، این رابطه غیرمنتظره حاصل می‌شود. به سخن دیگر، به احتمال، پافشاری برحق خود و نه حق دیگران و گذشت نداشتن، از نتایج غیرحلال خواری است.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش ما بررسی مصرف غذاي غيرحلال با خودکنترلی، جايگاه مهار درونی، هوش اخلاقی و وجودانی بودن، در کارکنان ادارات اهواز در سال ۱۳۹۶ بود. نتایج این پژوهش نشان دادند که میان غیرحلال خوری با «سبک اسناد درونی»، همبستگی منفی وجود دارد. به سخن دیگر، افراد غیرحلال خوار «مهار درونی» کمتری داشته و کمتر اعتقاد دارند که مسئول اعمال خویش اند؛ گرچه پژوهشی که ارتباط غذاي حلal و غيرحلال را با جايگاه مهار (سبک اسناد) بررسی کند، یافت نشد، اما در خصوص مصرف الكل، این یافته در پژوهش حاضر با یافته‌های پژوهش‌های سینگ و سینگ^۱ (۲۰۱۱)، پاریک و رانجان^۲ (۲۰۱۵)، ریتاریک، ورسیلجا و نیشویچ^۳ (۲۰۱۵) و مادری^۴ (۲۰۱۲) که درباره تفاوت‌های مصرف کنندگان الكل و غیرالكلی ها انجام شده‌اند، همسوست.

-
1. Singh & Singh
  2. Pareek & Ranjan
  3. Rihtaric, Vrselja, & Nisevic
  4. Madhuri

کانون کنترل را می‌توان به عنوان صفتی همبسته با انگیزش درونی فرد برای تلاش در نظر گرفت. افرادی که کنترل درونی دارند، ارتباط میان رفتار و پیامدهای آن را درک می‌کنند و باور دارند که می‌توانند بر محیط خود تأثیر بگذارند (راتر،^۱ ۱۹۶۶). با توجه به تأیید این فرضیه، به نظر می‌رسد از جمله آثار وضعی و طبیعی مصرف غذای غیرحلال، زمینه‌سازی برای ایجاد سبک استناد بیرونی (مهار بیرونی) باشد. با این تقریر، غیرحلال خواران کمتر مسئولیت‌پذیر بوده و خود را مسئول اعمالشان می‌دانند و این یافته با متن آیات قرآن و روایات اسلامی سازگار است. برای مثال، رفتار غیرمسئولانه لشکریان عمر بن سعد در کربلا، از سوی امام حسین علیه السلام به حرام خواری نسبت داده شده است (مجلسی، ج ۴۵، ص ۳۰۱۴). ممکن است گفته شود سبک استناد بیرونی (مهار بیرونی) است که سبب غیرحلال خواری شده و نه به عکس؛ اما باید توجه داشت که ممکن است شمار در خور ملاحظه‌ای از افراد غیر حلال خوار، به دلیل اعتقاد نداشتن به موازین شرعی یا بی‌اطلاعی از این موازین، مبادرت به غیرحلال خواری کرده باشند و به عبارتی، غیرحلال خواری را رفتاری مذموم تلقی نکرده باشند. در این صورت، مهار بیرونی (سبک استناد بیرونی) نبوده که سبب غیرحلال خواری شده است. با این تقریر، همبستگی منفی میان مهار درونی و غیرحلال خواری بیشتر با این تبیین سازگار است که غیرحلال خواری زمینه‌ساز مهار بیرونی است.

همچنین نتایج، نشان‌دهنده رابطه منفی میان غیرحلال خواری با ویژگی شخصیتی وجودانی بودن (وظیفه‌شناسی) در آزمودن‌ها و به احتمال، نقش غیرحلال خواری در وجودانی نبودن است. گرچه پژوهشی که ارتباط غذای حلال و غیرحلال را با وجودانی بودن (وظیفه‌شناسی) بررسی کند، یافت نشد، اما درباره مصرف الكل این یافته در پژوهش حاضر با نظر سادوک و سادوک^۲ (۲۰۱۰) و همچنین با نتایج پژوهش ریتاریک و همکاران (۲۰۱۵)، مادوری (۲۰۱۲)، سینگ و سینگ (۲۰۱۱)، پاریک و رانجان (۲۰۱۵)، مک‌کللن و تپلین^۳ (۲۰۰۱)، به نقل از جولیان، آدوکات و کوماتی، ترجمه ابراهیم‌زاده، ثمیری، جهانیان، تاجری و جزایری، (۱۳۸۹) همسوت.

همچنین بوشمن و کوپر^۴ (۱۹۹۰) در یک مطالعه فراتحلیل‌گری بر روی سی پژوهش تجربی نشان دادند که الكل واقعاً در ایجاد پرخاشگری مؤثر است. عامل وجودانی بودن، رضایت شغلی، درآمد بالا و مقام شغلی بالاتر را پیش‌بینی می‌کند. کارکنان وظیفه‌شناس موفق‌تر بوده، اهداف بالاتری را تحصیل می‌کنند، از سوی مدیران خود، بهتر ارزیابی می‌شوند و از نظر حضور در محل

1. Rotter

2. Sadock & Sadock

3. McClelland & Typlin

4. Bushman & Cooper

کار سابقه بهتری دارند (به نقل از پالانگ، نشاطدوست و مولوی، ۱۳۸۸، ص ۴۳-۶۱). همچنین این افراد، بر خود تسلط دارند و درگیری‌های پدید آمده در روابط را بهتر حل و فصل می‌کنند. آنها به اصول پایه‌بند هستند و برای اهدافشان می‌کوشند (زره‌پوش، کجاف، حشمتی‌فر، صادقی و امیدی، ۱۳۹۳، ص ۶۸-۷۶).

با توجه به تأیید این فرضیه ممکن است دو نوع تبیین را محتمل بدانیم؛ نخست، آنکه وظیفه‌شناسی ضعیف، موجب غیرحلال‌خواری شده باشد و دوم، اینکه به عکس، غیرحلال‌خواری سبب تضعیف وظیفه‌شناسی شده باشد. ولی به دلائلی، تبیین دوم منطقی‌تر است؛ زیرا چه بسا شمار در خور توجّهی از افراد غیرحلال‌خوار از ابتدا به لحاظ اعتقاد نداشتن به حدود شرعی اسلام، یا ندانستن موازین شرعی، یا ندانستن اهمیت این موازین، مبادرت به غیرحلال‌خواری کرده باشند و نه به لحاظ وظیفه‌ناشناسی ابتدائی. افزون‌بر این، چه بسا شماری از کسانی که حلال می‌خورند، نه به دلیل احساس وظیفه چنین می‌کنند، بلکه به دلیل دسترسی نداشتن به خوردنی‌های غیرحلال این‌گونه‌اند. همچنین این تبیین که غیرحلال‌خواری باعث وجودانی نبودن می‌شود، با مبانی نظری پژوهش، یعنی متن آیات قرآن و روایات اسلامی سازگار است. برای مثال، خداوند در قرآن کریم فرمود: «از غذاهای پاکیزه بخورید و اعمال شایسته انجام دهید». ^۱ همچنین امیرمؤمنان علی علیه السلام فرمود: «به هوش باش! روزی را از راه حلال به دست آور و با اهل و عیال به نکویی رفتار کن و در هر حال در ذکر و به یاد خدا باش» (به نقل از آمدی، ۱۴۲۹ق، ج ۱، ص ۴۴۵).

همچنین نتایج نشان‌دهنده رابطه مشبت میان غیرحلال‌خواری با عامل «پافشاری بر حق» در آزمودنی‌ها هستند. این یافته گرچه غیرمنتظره است، اما تحلیل‌های اکتشافی دیگر نشان می‌دهند که این اثر تعاملی مربوط به متغیر وجودانی بودن است. به سخن دیگر، در صورتی که پافشاری بر حق، آمیخته با صفت انسانی وجودانی بودن نباشد، این رابطه غیرمنتظره حاصل می‌شود. به بیان بهتر، به احتمال پافشاری بر حق خود و نه حق دیگران و گذشت نکردن، از نتایج غیرحلال‌خواری‌اند. گرچه پژوهشی که ارتباط غذای حلال و غیرحلال را با پافشاری بر حق بررسی کند، یافت نشد، اما این نتیجه‌گیری با یافته بعدی پژوهش (رابطه منفی غیرحلال‌خواری با توانایی بخشش اشتباه‌های دیگران) همسو است.

همان‌گونه که بیان شد، نتایج نشان‌دهنده رابطه منفی میان غیرحلال‌خواری با عامل «توانایی بخشش اشتباه‌های دیگران» هستند. گرچه پژوهشی که ارتباط غذای حلال و غیرحلال را با توانایی بخشش اشتباه‌های دیگران بررسی کند، یافت نشد، اما این نتیجه‌گیری با دیگر یافته‌های پژوهش

۱. مؤمنون، ۵۱.

همسو و درخور توجیه است. برای مثال، دیدیم که غیرحلال خوارها، جایگاه مهار درونی کمتری دارند و مشکلات را بیشتر اسناد بیرونی می‌دهند. به سخن دیگر، آنها کمتر خود را مقصراً می‌دانند. در چنین وضعیتی انتظار آن است که غیرحلال خوارها تقصیر بیشتری برای دیگران قائل شوند و همین، سبب کاهش توانایی آنها برای بخشش دیگران شود. پایین‌تر بودن خودکنترلی در این افراد که از یافته‌های بعدی این پژوهش است، ممکن است به این موضوع بی‌ارتباط نباشد؛ زیرا برای بخشش دیگران باید بتوان بر خود سلطط بیشتری داشت. همچنین بیشتر پافشاری کردن آنها بر حق خود، سبب می‌شود که گذشت، برای آنان سخت باشد.

همچنین یافته‌های این پژوهش وجود رابطه منفی غیرحلال خواری با «خودکنترلی» آزمودنی‌ها و به احتمال، نقش منفی غیرحلال خواری در خودکنترلی را تأیید کرد. به سخن دیگر افراد غیرحلال خوار به علت خودکنترلی کمتر رفتارهای تکانشی بیشتری از خود بروز می‌دهند. از جمله رفتارهای تکانشی، پرخاشگری‌های کنترل نشده است. گرچه پژوهشی که ارتباط غذای حلال و غیرحلال را با وجودانی بودن (وظیفه‌شناسی) بررسی کند، یافت نشد، اما درباره مصرف الكل، این یافته در پژوهش حاضر با نظر سادوک و سادوک (۲۰۱۰) و همچنین با نتایج پژوهش ریتاریک و همکاران (۲۰۱۵)، مادروری (۲۰۱۲)، سینگ و سینگ (۲۰۱۱)، پاریک و رانجان (۲۰۱۵)، مک‌کلنند و تپلین (۲۰۰۱)، به نقل از جولیان و همکاران، ترجمه ابراهیم‌زاده و همکاران، (۱۳۸۹) همسوست. همان‌گونه که در گزارش مک‌کلنند و تپلین (۲۰۰۱)، به نقل از جولیان و همکاران، ترجمه ابراهیم‌زاده و همکاران، (۱۳۸۹) آمده است، الكل در نیمی از همه قتل‌ها و تجاوز‌ها در آمریکا نقش دارد. شیوع خشونت‌های خانگی برضد زنان، کودک‌آزاری، غفلت از کودکان، اختلاف‌ها و نارضایتی‌های زناشویی و همچنین خودکشی در صورت مصرف الكل، بالاست (سادوک و سادوک، ۲۰۱۰). در مبانی و اصول اعتقادی دین اسلام زمینه‌ها و ظرفیت‌هایی وجود دارند که در تحقق مفهوم خودکنترلی، بسیار مؤثرند. خودکنترلی از کارکردهای لوب پری‌فرونتال مغز است که یکی از نقش‌های آن بازداری رفتاری است. الكل، به علت افزایش حساسیت گیرنده‌های مهاری گابا^۱ مناطقی از مغز از جمله لوب پری‌فرونتال را مهار کرده و موجب بازداری‌زدایی می‌شود. همچنین الكل، توان کنترل تکانه‌های جنسی را از میان می‌برد و به رفتارهای پرخطر جنسی منجر می‌شود (سایمونز، مایستوری،^۲ ۲۰۱۰، ص ۵۳۳-۵۳۶).

با توجه به تأیید این فرضیه ممکن است دو تبیین مختلف در نظر گرفته شوند؛ نخست، اینکه افرادی که خودکنترلی کمتری دارند، بیشتر مبادرت به غیرحلال خواری می‌کنند و دوم، اینکه

1. GABA

2. Simons, Maisto, & Wray

غیرحلال خواری زمینه‌ساز کاهش خودکنترلی شده باشد. اما با توجه به اینکه ممکن است شمار بسیاری از افراد غیرحلال خوار بدولاً به لحاظ اعتقاد نداشتن به موazین شرعی یا اطلاع نداشتن از آنها غیرحلال خواری کرده باشند، تبیین دوم معقول‌تر به نظر می‌رسد. افزون‌بر این، چه بسا برخی از کسانی که غیرحلال خواری نمی‌کنند، نه به دلیل احساس وظیفه، بلکه به دلیل دسترسی نداشتن به این خوردنی‌ها باشد. بدین سبب و همچنین با توجه به متن آیات قرآن و روایات اسلامی، تبیین دوم معقول‌تر است. برای مثال، خداوند در آیه ۹۱ سوره مائدہ فرمود: «جز این نیست که شیطان می‌خواهد با شراب و قمار میان شما کینه و دشمنی افکند و شما را از یاد خدا و نماز باز دارد، آیا بس می‌کنید؟». از این‌رو، به نظر می‌رسد از جمله آثار وضعی و طبیعی مصرف غذای غیرحلال، زمینه‌سازی برای کاهش خودکنترلی و افزایش رفتارهای تکانشی و به عکس، التزام به مصرف غذای حلال، زمینه‌ساز افزایش خودکنترلی و کاهش رفتارهای تکانشی باشد؛ هرچند ممکن است میان این دو متغیر چرخه معیوبی نیز شکل بگیرد و هر دو یکدیگر را بدتر کنند.

افزون‌بر این، پژوهش حاضر نشان داد که مصرف غذای غیرحلال با «هوش اخلاقی» به‌طورکلی رابطه منفی دارد. گفتنی است که غیرحلال خوری با همه مؤلفه‌های هوش اخلاقی، به جز استقامت و پافشاری برای حق و مسئولیت‌پذیری برای تصمیم‌های شخصی، رابطه منفی داشت. به نظر می‌رسد وجود یک مؤلفه پرخاشگرانه در ذات پافشاری بر حق، موجب این رابطه مثبت و غیرقابل انتظار شده باشد. به سخن دیگر، افزون‌بر اینکه این فرضیه رد شده است، بلکه عکس آن تأیید شده است. همچنین، درباره «مسئولیت‌پذیری برای تصمیم‌های شخصی»، به نظر می‌رسد وجود مؤلفه‌های خودخواهانه در این متغیر که می‌تواند در همه افراد - چه حلال خوار و چه غیرحلال خوار - وجود داشته باشد، سبب معنادار نشدن رابطه غیرحلال خواری با این متغیر شده باشد. با توجه به اینکه قبول مسئولیت برای خدمت به دیگران، یکی از مؤلفه‌های هوش اخلاقی است، این یافته با پژوهش سینگ و سینگ (۲۰۱۱) همسو است. آنها با مقایسه دو گروه افراد الکلی و غیرالکلی دریافتند که الکلی‌ها به نسبت بیشتر مهار بیرونی داشته و از این‌رو، مسئولیت‌پذیری کمتری دارند. سادوک و سادوک (۲۰۱۰) نیز شیوع غفلت از کودکان و اختلاف‌ها و نارضایتی‌های زناشویی در صورت مصرف الکل را بالا می‌دانند که نشان‌دهنده مسئولیت‌پذیری کمتر نسبت به اطرافیان است. همچنین براساس مؤلفه‌های اهمیت دادن خودجوش به دیگران و توانایی بخشش اشتباوهای دیگران، این یافته همچنین با پژوهش‌ها و گزارش‌های سینگ و سینگ (۲۰۱۱)، پاریک و رانجان (۲۰۱۵)، مک‌کلن و تپلین (۲۰۰۱)، به نقل از جولیان و همکاران، ترجمه ابراهیم‌زاده و همکاران، (۱۳۸۹) و سادوک و سادوک (۲۰۱۰) نیز همسو است. این معنا به وفور در آیات و روایات اسلامی به چشم می‌خورد.

در این پژوهش نیز همانند پژوهش‌های دیگر محدودیت‌های چندی وجود دارد که عبارت‌اند از: اینکه همه آزمودنی‌ها مذکور و کارکنان ادارات اهواز بودند؛ از این‌رو، تعمیم یافته‌های پژوهش به جنس مؤنث و دیگر سازمان‌ها باید با احتیاط صورت گیرد. همچنین، در این پژوهش برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه استفاده شده است و با توجه به اینکه پرسشنامه‌ها جنبه خودگزارشی داشتند، ممکن است که در پاسخ‌ها سوگیری وجود داشته باشد. افزون‌بر این، پژوهش حاضر از نوع آزمایشی نبود، بنابراین، نمی‌توان با اطمینان رابطه علیٰ میان متغیرها را از آن استنتاج کرد. از این‌رو، پیشنهاد می‌شود که در آینده، پژوهشی با طرح آزمایشی، برای بررسی رابطه علیٰ میان متغیرهای پژوهش حاضر انجام شود. پیشنهاد می‌شود نتایج تحقیق برای افزایش آگاهی مردم از اهمیت حلال خواری از سوی رسانه‌ها و مراکز آموزشی به نحو مناسبی به اطلاع مردم و به ویژه نسل جوان رسانده شود. برای مثال، می‌توان از هنرهای نمایشی برای این‌گونه آموزش‌ها استفاده کرد.

منابع

- قرآن کریم. ترجمه بهاءالدین خرمشاهی (۱۳۸۴)، قم: انتشارات صبح صادق.
۱. آمدی، عبدالواحد بن محمد (۱۴۲۹ق)، غرر الحكم و درر الكلم. تحقيق: رجائی، سیدمهدي، قم: مؤسسه دارالكتاب الاسلامي.
  ۲. ابطحی، حسین و خیراندیش، مهدی (۱۳۸۸)، «ارائه الگوی خودکنترلی در سازمان با نگرش اسلامی»، مجله تدبیر، ۲۱۳، ص ۲۳-۲۸.
  ۳. بهزادی، الهام؛ نعامی، عبدالزهرا؛ بشلیله، کیومرث (۱۳۹۴)، «رابطه وجданی بودن، جو اخلاقی و رهبری اخلاقی با فضیلت سازمانی»، فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری، ۱۰(۱)، ص ۶۳-۷۳.
  ۴. بهشتی‌فر، مليکه و نکوبی‌مقدم، محمود (۱۳۸۹)، «رابطه رفتار اخلاقی مدیران با رضایت شغلی کارکنان»، مجله اخلاق در علوم و فناوری، ۵(۲-۱)، ص ۶۷-۷۳.
  ۵. پالاهنگ، حسن؛ نشاطدوست، حمیدطاهر؛ مولوی، حسین (۱۳۸۸)، «هنچاریابی پرسشنامه ۶ عاملی شخصیت در دانشجویان ایرانی»، پژوهش‌های نوین روان‌شناسی، ۴(۱۶)، ص ۴۳-۶۱.
  ۶. پورصادق، ناصر (۱۳۹۱)، «راهبردهای مقابله با فرسودگی شغلی کارکنان در تعامل با کارکردهای شخصیت»، فصلنامه مطالعات مدیریت راهبردی، ۱۰(۴)، ص ۷۷-۸۲.
  ۷. جولیان، رابت؛ آدوكات، كلیر؛ كوماتی، جوزف (۱۳۸۹)، راهنمای جامع داروهای روانپزشکی و مواد مؤثر بر روان (آثار، کاربردها و عوارض جانبی)، ترجمه صدیقه ابراهیم‌زاده، علی‌اکبر ثمری، سعید جهانیان، بیوک تاجری و سیدمحتی جزایری، تهران: انتشارات ارجمند.
  ۸. حرّ عاملی، محمد بن حسن (۱۴۱۴ق)، وسائل الشیعة. قم: نشر آل البيت.
  ۹. زره‌پوش، اصغر؛ كجباو، محمدباقر؛ حشمتی‌فر، لیلا؛ صادقی، امیرحسین؛ و امیدی، حامد (۱۳۹۳)، «بررسی جهت‌گیری مذهبی و ویژگی‌های شخصیتی دانشجویان براساس پنج عامل شخصیت»، مجله دانشگاه علوم پزشکی کردستان، ۱۹(۳)، ص ۶۸-۷۶.
  ۱۰. سرافراز، مهدی‌رضی؛ فربانی، نیما؛ و جواهري، عابدين (۱۳۹۲)، «خودمهارگری: ظرفیتی واحد یا دو وجهی؟ تمایز بین وجوده بازدارندگی و برانگیختگی در دانشجویان دانشگاه‌های تهران»، فصلنامه پژوهش در سلامت روان‌شناسی، ۶(۴)، ص ۶۹-۷۵.

۱۱. سیادت، سیدعلی؛ مختاری‌پور، مرضیه؛ و کاظمی، ایرج (۱۳۸۸)، «رابطه بین هوش اخلاقی و رهبری تیمی در مدیران آموزشی و غیرآموزشی از دیدگاه‌های اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان»، مدیریت سلامت، ۲ (۳۶)، ص ۶۱-۷۰.
۱۲. طبرسی، فضل بن حسن (۱۳۸۴)، ثرالالی، ترجمه: حمیدرضا شیخی، مشهد: آستان قدس رضوی، بنیاد پژوهش‌های اسلامی.
۱۳. عیناثی، محمد بن محمد (۱۳۸۴)، المواقع العددی، قم: انتشارات طلیعة النور.
۱۴. فرهادی‌نژاد، زهرا (۱۳۹۴)، بررسی رابطه ویژگی‌های شخصیتی و وسوسات فکری-عملی با خودبیمارانگاری در دانشجویان پزشکی و غیرپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات اهواز، اهواز.
۱۵. فیاض، ایراندخت؛ کاظمی، سیما؛ رئیسون، محمدرضا؛ و محمدی، یحیی (۱۳۹۶)، ارتباط باورهای انگیزشی یادگیری و ابعاد منع کنترل با پیشرفت تحصیلی دانشجویان، پژوهش در آموزش علوم پزشکی، ۸ (۲)، ص ۶۹-۷۶.
۱۶. قضاعی، محمد بن سلامه (۱۳۶۱)، شهاب الاخبار، تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
۱۷. کلینی، محمد بن یعقوب (۱۳۶۳)، فروع کافی، قم: نشر قدس.
۱۸. مجلسی، محمدباقر (۱۴۰۳ق)، بحار الانوار، بیروت: مؤسسه الوفاء.
۱۹. مظاہری، مریم و حسینی، مینا (۱۳۹۲)، «جایگاه مهار و خودکارآمدی عمومی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان»، مجله ارمغان دانش، ۱۸ (۲)، ص ۱۲۵-۱۳۶.
۲۰. نراقی، احمد بن محمد Mehdi (۱۳۷۹)، معراج السعاده، قم: انتشارات هجرت.
21. Baumeister, R.F., Vohs, K.D., & Tice, D.M. (2007), The strength model of self-control. *Association for Psychological Science*, 6(16), 351-355.
22. Brislin, R.W., Lonner, W.J., & Thorndike, R.M. (1973), *Cross-cultural research methods*. New York: John Wiley & Sons.
23. Bushman, B. J., & Cooper, H. M. (1990), Effects of alcohol on human aggression: An intergrative research review. *Psychological Bulletin*, 107(3), 341-354.
24. Cerny, B.A. & Kaiser, H.F. (1977), A study of a measure of sampling adequacy for factor-analytic correlation matrices. *Multivariate Behavioral Research*, 12(1), 43-47.

25. Fadzlillah, N.A., Che Man, Y.B., Jamaludin, M.A., Rahman, S.A., & Al-Kahtani, H.A. (2011), *Halal food issues from Islamic and modern science perspectives*. 2nd International Conference on Humanities, Historical and Social Sciences, Singapore, IACSIT Press, pp. 159-163.
26. Friese, M., & Hofmann, W. (2010), Control me or I will control you: Impulses, trait self-control, and the guidance of behavior. *Journal of Research in Personality*, 43(17), 795-805.
27. Kayser, A.S., Mitchell, J., Weinstein, D., & Frank, M.J. (2015), Dopamine, locus of control, and the exploration-exploitation tradeoff. *Neuro-psychopharmacology*, 40, 454-462.
28. Khattak, J.Z.K., Mir, A., Anwar, Z., Wahedi, H.M., Abbas, G., & ... Ismatullah, H. (2011), Concept of halal food and biotechnology. *Advance Journal of Food Science and Technology*, 3(5), 358-389.
29. Lennik, D., & Kiel, F. (2005), *Moral intelligence, enhancing business performance and leadership success*. New Jersey: Wharton school of the university of Pennsylvania and person education.
30. Levenson, H. (1981), Differentiating among internality, powerful others, and chance. In H. Lefcourt (Ed.), *Research with the locus of control construct* (Vol. 1 pp: 15-63), New York: Academic Press.
31. Madhuri, S. (2012), Comparison of personality of alcoholics & drug addicts versus non-alcoholics & non-drug addicts. *International Journal of Science and Research*, 1(3), 27-35.
32. McCrae, R.R., & Costa, P.T. (1985), Comparison of EPI and Psychoticism scales with measures of the five-factor model of personality. *Personality and Individual Differences*, 6, 587-597.
33. McCrae, R.R., & Costa, P.T. (2004), A contemplated revision of NEO five factor inventory. *Journal of Personality and Individual Differences*, 36, 587-596.
34. Pareek, A., & Ranjan, R. (2015), Personality traits among alcoholics and non-alcoholics of jaipur, rajasthan. *International Journal of Scientific Research*, 4(6), 17-18.
35. Reuters, T. (2015), *State of the global Islamic economy*. 2014-2015 Report. pp: 1-220.

36. Rihtarić, M.L., Vrselja, I., & Nisević, A.J. (2015), Relationship between alcohol consumption and violent offending: Personality as a contributing factor. *Alcoholism and Psychiatry Research*, 52, 105-114.
37. Rotter, J. B. (1966), Generalized expectancies for internal versus external control of reinforcement. Psychological monographs: *General and Applied*, 80(1), 1-28.
38. Sadock, B.J., & Sadock V.A. (2010), *Kaplan and Sadock's Pocket Handbook of Clinical Psychiatry*. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins.
39. Simons, J. S., Maisto, S. A., & Wray, T. B. (2010), Sexual risk taking among young adult dual alcohol and marijuana users. *Addictive Behaviors*, 35(5), 533-536.
40. Singh, A., & Singh, D. (2011), Personality characteristics, locus of control and hostility among alcoholics and non-alcoholics. *International Journal of Psychological Studies*, 3(10), 99-105.
41. Tangney, J.P., Baumeister, R.F., & Boone, A.L. (2004), High self-control predicts good adjustment, less pathology, better grades, and interpersonal success. *Journal of Personality*, 72(2), 271-324.